

[Søren P. Larsen.]

skulde være nogen større Betaling, ligesom vi ogsaa mener, der skal være Adgang til at give Fripladser til værdige trængende Elever.

Endelig har vi stillet Ændringsforslag om at stryge Bestemmelsen om, at Forstandere paa Privatseminarier skal erkendes skikkede til Gerningen af Undervisningsministeren. Den gældende Lov af 1894 siger, at Privatseminarier, som „genemfører Undervisningen i samme Omfang og til samme Maal som Statsseminarierne“, kan for 6 Aar ad Gangen faa Godkendelse af Ministeriet, og det er ikke os bekendt, at der i denne 35-aarige Periode har foreligget noget Tilfælde, hvor det har været ønskeligt, end sige nødvendigt for en Minister at skride ind overfor et Privatseminarium; derfor foreslaar vi, at Bestemmelsen om Forstandernes Skikkethed udgaar.

Hermed skal jeg anbefale de af Mindretallet stillede Ændringsforslag til Vedtagelse.

Undervisningsministeren (*Borgbjerg*):

Det er mig en Glæde, at et Flertal paa $\frac{2}{3}$ af det nedsatte Udvalg har kunnet enes indbyrdes og med mig om Lovforslaget med visse Ændringer, som jeg har kunnet tiltræde, thi herved aabnes der jo Udsigt til, at denne vigtige kulturelle Reform — det er jo et upolitisk Forslag — kan gennemføres i denne Samling.

Den højtærede Ordfører for Udvalget, det ærede Medlem Hr: Vilhelm Rasmussen, rettede to Spørgsmaal til mig. Det ene gik ud paa, om de Seminarister — naar vi nu i Fremtiden faar den 4-aarige Lærerskole —, der har faaet en 4-aarig Seminarieuddannelse, ved Ansættelse af Lærere vil blive foretrukket for dem, der kun har den 3-aarige Uddannelse. Nej, selvfølgelig vil de ikke blive foretrukket; selvfølgelig vil al Retfærdighed byde en fuldkommen Ligestilling.

Det andet Spørgsmaal gik ud paa, om nu de Lærere, der har faaet den 4-aarige Uddannelse, ikke — i hvert Fald for nogles Vedkommende — vilde have en saadan Uddannelse, at de var kvalificerede til at faa Adgang til Universitetet og eventuelt Adgang til at tage Universitetets Embedsksamener. Ja, det er jo et Spørgsmaal, der har været under Drøftelse i Lærerkredse i mange Aar; det er et gammelt Ønske i Lærerstanden at faa en Uddannelse, der stod paa Højde med Tiden, og en afsluttende Prøve, der, saaledes som Tilfældet er adskillige Steder i Udlandet, kunde lige-

stilles med Studentereksamen med Hensyn til at give Adgang til Universitetet. Det er et Spørgsmaal, som jeg naturligvis ikke i Øjeblikket kan svare paa, der maa først finde Forhandlinger Sted, bl. a. med Universitetet, men jeg vil gerne være med til at tage dette Spørgsmaal op til nærmere Overvejelse.

Jeg vilde gerne have gjort et Par Bemærkninger til den højtærede Ordfører for Mindretallet (Søren P. Larsen), men min Nærværelse er, i alt Fald en kort Tid, krævet i det andet høje Ting. Jeg kommer hurtigt tilbage, og saa kan det jo være, vi kan debattere videre, hvis der er nogen Grund dertil, men min Kollega Forsvarsministeren er til Stede og vil vikariere for mig, hvis det skulde blive nødvendigt — jeg haaber ikke, det skal være mere end en halv Times Tid. Hermed har jeg sagt, hvad der er det afgørende, hvordan min Stilling til Udvalget og dets Flertals Forslag er.

Vesterager: Ved dette Lovforslags første Behandling erkendte jeg som Ordfører for mit Parti, at der var vist Hensyn til konservative Ønsker, saaledes som Ministeren maatte kende dem fra tidligere Forslag, og Spørgsmaalet var jo saa, dels om vi vilde nøjes med disse Indrømmelser, og dels om vi vilde staa bag de Krav, som vi forhen havde fremsat. Jeg fremsatte samtidig enkelte Ønsker, som jeg paa mit Partis Vegne maatte fremkomme med, og i øvrigt tilsagde jeg Villighed til Forhandling paa Linie med, hvad vi tidligere havde fremsat, uden at mit Parti i nogen Maade ønskede at være bundet til Tøddelen eller Bogstaven i, hvad der tidligere var fremkommet.

Nu staar vi altsaa ved Lovforslagets anden Behandling, og det maa erkendes, at vi har faaet Indrømmelser, der er i nøje Overensstemmelse med vore Ønsker. Der er sket dette, at dels hele Udvalget, dels et Flertal har stillet Ændringsforslag, som er tiltraadt af den højtærede Undervisningsminister. Jeg skal ikke gøre Rede for disse Ændringsforslag, det har den ærede Ordfører for Udvalget gjort, men jeg vil anbefale dette høje Ting at stemme for disse Ændringsforslag, hvorimod jeg ikke kan anbefale at stemme for Mindretallets Ændringsforslag. Det forekommer mig, at Partiet Venstre indtager en lidt mærkelig Stilling i denne Sag, naar jeg ser paa de Forhandlinger, der har været ført om dette Spørgsmaal gennem en lang Aarrække — jeg har jo været med i Forhandlingerne saa godt som hele Tiden, baade i den store Skolekommission og ogsaa ved forskellige Løjligheder her i